

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2002/C 132/01	Den Europæiske Centralbanks rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner: 3,25 % pr. 1. juni 2002 — Euroens vekselkurs.....	1
2002/C 132/02	Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹⁾	2
2002/C 132/03	Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹⁾	3
2002/C 132/04	Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹⁾	4
2002/C 132/05	Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹⁾	5
2002/C 132/06	Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽¹⁾	5
2002/C 132/07	Statsstøtte — Italien — Støtte C 34/2002 (ex N 759/2001) — Regionen Sardinien: foranstaltninger med henblik på at mindske små og mellemstore virksomheders energidgifter (lov af 23. december 2000 nr. 388/2000, artikel 145, stk. 9, og udkast til interministeriel bekendtgørelse fra økonomiministeriet og erhvervsministeriet vedrørende retningslinjer og betingelser for skattemæssige fordele for små og mellemstore virksomheder i regionen Sardinien som følge af den manglende gennemførelse af et gasledningsprojekt) — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 132/08	Statsstøtte — Italien — Støtte C 1/2002 (ex N 285/2001) — Artikel 26 i den italienske regionallov nr. 32 af 23. december 2000 — støtte til virksomhedernes internationalisering (Sicilien) — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	11
2002/C 132/09	Opfordring til indsendelse af ansøgning om tilladelse til kulbrinte-efterforskning i blok F9 og G7 ⁽¹⁾	17
2002/C 132/10	Anmeldelse af samarbejdsaftaler (Sag COMP/C-2/38.377 — BIEM Barcelona Agreements) ⁽¹⁾	18

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

Kommissionen

2002/C 132/11	Indkaldelse af forslag til tværnationale projekter vedrørende nyskabende aktioner i fiskerisektoren for 2002	19
2002/C 132/12	Ruteflyvning — I henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver Frankrig følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Lille-Lesquin ⁽¹⁾	22
2002/C 132/13	Ruteflyvning — I henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver Frankrig følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Nantes-Atlantique ⁽¹⁾	24
2002/C 132/14	Ruteflyvning — I henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver Frankrig følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Toulouse-Blagnac ⁽¹⁾	26

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Den Europæiske Centralbanks rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner ⁽¹⁾:

3,25 % pr. 1. juni 2002

Euroens vekselkurs ⁽²⁾

3. juni 2002

(2002/C 132/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	0,9313	LVL	lettiske lats	0,5782
JPY	japanske yen	115,67	MTL	maltesiske lira	0,4097
DKK	danske kroner	7,4313	PLN	polske zloty	3,7532
GBP	pund sterling	0,6402	ROL	rumænske leu	31232
SEK	svenske kroner	9,0748	SIT	slovenske tolar	225,505
CHF	schweiziske franc	1,4673	SKK	slovakiske koruna	43,615
ISK	islandske kroner	85,24	TRL	tyrkiske lira	1362000
NOK	norske kroner	7,4385	AUD	australske dollar	1,6424
BGN	bulgarske lev	1,9503	CAD	canadiske dollar	1,4287
CYP	cypriotiske pund	0,57911	HKD	hongkongske dollar	7,264
CZK	tjekkiske koruna	30,405	NZD	newzealandske dollar	1,9302
EEK	estiske kroon	15,6466	SGD	singaporeanske dollar	1,6642
HUF	ungarske forint	242,29	KRW	sydkoreanske won	1142,15
LTL	litauiske litas	3,4524	ZAR	sydafrikanske rand	9,1314

⁽¹⁾ Rentesats for den seneste transaktion inden den angivne dato. Ved refinansieringstransaktioner til en variabel rente er rentesatsen den marginale rentesats.

⁽²⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 ⁽¹⁾ om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽²⁾

(2002/C 132/02)

(EØS-relevant tekst)

TYSKLAND

Udstedte licenser

Kategori B: licenser udstedt til luftfartsselskaber, der opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning (EØF) nr. 2407/92

Luftfartsselskabets navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
Foxair GmbH	Neuburger Straße 102 D-86167 Augsburg	Flypassagerer, post, fragt	31.1.2002
Ger-Pol Air Taxi GmbH	Flugplatzstraße 56 D-48531 Nordhorn	Flypassagerer, post, fragt	9.1.2002

Ændring af licensindehaverens navn

Kategori A: licenser udstedt til luftfartsselskaber, der ikke opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning nr. 2407/92

Nyt navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
Cirrus Airlines Luftfahrtgesellschaft mbH (tidligere: Cirrus Luftfahrtgesellschaft mbH)	Köllner Straße 65 D-66773 Schwalbach (tidligere: Flughafen Saarbrücken D-66131 Saarbrücken)	Flypassagerer, post, fragt	9.1.2002
Cirrus Aviation Luftfahrtgesellschaft mbH (tidligere: Skyline Flights GmbH)	Berliner Allee 11—21 D-66482 Zweibrücken (tidligere: Nordstraße 18 D-30661 Hannover)	Flypassagerer, post, fragt	5.2.2002

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ Meddelt til Kommissionen før 31. marts 2002.

Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 ⁽¹⁾ om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽²⁾

(2002/C 132/03)

(EØS-relevant tekst)

GRÆKENLAND

Udstedte licenser

Kategori B: licenser udstedt til luftfartsselskaber, der opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning (EØF) nr. 2407/92

Luftfartsselskabets navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
Interjet Elikoptera AE	Leof. Vouliagmenis 6 GR-Glifada	Flypassagerer, post, fragt	8.2.2002

Fusion af Aegean Airlines og Cronus Airlines under navnet Aegean Airlines

Kategori A: licenser udstedt til luftfartsselskaber, der ikke opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning (EØF) nr. 2407/92

Luftfartsselskabets navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
Aegean Airlines	Vouliagmenis 572 GR-16451 Argiroupoli	Flypassagerer, post, fragt	2.1.2002

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ Meddelt til Kommissionen før 31. marts 2002.

Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 ⁽¹⁾ om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽²⁾

(2002/C 132/04)

(EØS-relevant tekst)

SPANIEN

Udstedte licenser

Kategori B: licenser udstedt til luftfartsselskaber, der opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning (EØF) nr. 2407/92

Luftfartsselskabets navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
Medit Air SA	Guillen de Castro, 83, puerta 16 E-46008 Valencia	Flypassagerer, post, fragt	15.2.2002

Tilbagekaldte licenser

Kategori B: licenser udstedt til luftfartsselskaber, der opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning (EØF) nr. 2407/92

Luftfartsselskabets navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
Aerovento SA	C/Iturrana, 13 E-31007 Pamplona (Navarra)	Flypassagerer, post, fragt	28.1.2002
Norest Air SL		Flypassagerer, post, fragt	10.12.2001

Ændring af licensindehaverens navn

Kategori A: licenser udstedt til luftfartsselskaber, der ikke opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning (EØF) nr. 2407/92

Nyt navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
Lineas Aereas del Sur SA (tidligere: Binter Mediterráneo SA)		Flypassagerer, post, fragt	23.1.2002

⁽¹⁾ EGT L 240 af 24.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ Meddelt til Kommissionen før 31. marts 2002.

Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 ⁽¹⁾ om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽²⁾

(2002/C 132/05)

(EØS-relevant tekst)

IRLAND

Udstedte licenser

Kategori B: licenser udstedt til luftfartsselskaber, der opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning (EØF) nr. 2407/92

Luftfartsselskabets navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
Gaelic Helicopters Limited	Dromahane, Mallow County Cork	Flypassagerer, post, fragt	26.11.2001
Galway Aviation Services Ltd T/A Aer Arann Islands	Aerofort Chonamara Caisleán Inverin County Galway	Flypassagerer, post, fragt	6.11.2001

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ Meddelt til Kommissionen før 31. marts 2002.

Offentliggørelse af medlemsstaternes afgørelser om at udstede eller tilbagekalde licenser i henhold til artikel 13, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 ⁽¹⁾ om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber ⁽²⁾

(2002/C 132/06)

(EØS-relevant tekst)

ØSTRIG

Udstedte licenser

Kategori A: licenser udstedt til luftfartsselskaber, der ikke opfylder de kriterier, der er omhandlet i artikel 5, stk. 7, litra a), i forordning (EØF) nr. 2407/92

Luftfartsselskabets navn	Luftfartsselskabets adresse	Berettiget til befordring af	Afgørelse gyldig fra og med
Rheintalflug Vorarlberger Luftfahrt GmbH	Bahnhofstraße 10 A-6900 Bregenz	Flypassagerer, post, fragt	25.10.2001

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ Meddelt til Kommissionen før 31. marts 2002.

STATSSTØTTE — ITALIEN

Støtte C 34/2002 (ex N 759/2001) — Regionen Sardinien: foranstaltninger med henblik på at mindske små og mellemstore virksomheders energjudgifter

(lov af 23. december 2000 nr. 388/2000, artikel 145, stk. 9, og udkast til interministeriel bekendtgørelse fra økonomiministeriet og erhvervsministeriet vedrørende retningslinjer og betingelser for skattemæssige fordele for små og mellemstore virksomheder i regionen Sardinien som følge af den manglende gennemførelse af et gasledningsprojekt)

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(2002/C 132/07)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 24. april 2002, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Italien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til de støtteforanstaltninger, over for hvilke Kommissionen indleder proceduren, til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Statsstøtte
B-1049 Bruxelles/Brussel
Fax (32-2) 296 12 42.

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Italien. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ**I. Sagsforløb**

Ved brev af 30. oktober 2001 nr. 13305 (A/38616 af 6.11.2001) anmeldte de italienske myndigheder i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3, et udkast til støtteordning til fordel for små og mellemstore virksomheder (SMV) i regionen Sardinien. Da ordningens ikrafttræden afhænger af, at den først godkendes, jf. traktatens artikel 87 ff., blev den indskrevet i registret over anmeldt støtte som N 759/2001.

Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger ved brev af 30. november 2001 (D/54976). Efter at Kommissionen havde sendt en rykkerskrivelse til de italienske myndigheder den 24. januar 2002 (D/50262), svarede disse ved brev af 20. februar 2002 nr. 2236 (A/31395 af 22.2.2002).

II. Beskrivelse af den foranstaltning, over for hvilken Kommissionen indleder proceduren

Det forhold, at der ikke findes et distributionsnet for metangas i regionen Sardinien medfører, at øens virksomheder har større energjudgifter sammenlignet med virksomheder i andre af Italiens regioner, der har adgang til et sådant net.

For at kompensere for disse virksomheders merudgifter, fordi de er nødt til at benytte dyrere energikilder end metangas, giver ordningen dem en række skattemæssige fordele i form af skattelettelser.

Ordningen opfylder en række målsætninger for regionaludviklingen.

Retsgrundlaget er lov af 23. december 2000 nr. 388/2000, artikel 145, stk. 9, og udkast til interministeriel bekendtgørelse fra økonomiministeriet og erhvervsministeriet vedrørende retningslinjer og betingelser for skattemæssige fordele for små og mellemstore virksomheder i regionen Sardinien som følge af den manglende gennemførelse af et gasledningsprojekt.

Via ordningen, der har et budget på 10,3 mio. EUR, dækkes virksomhedernes energjudgifter i 2000-2001.

Ordningen er til gavn for SMV, jf. fællesskabsdefinitionen i Kommissionens henstilling af 3. april 1996 (EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4), i regionen Sardinien, som er beskæftiget inden for næringsmiddel-, tekstil-, beklædnings- og papirsektoren samt den kemiske og petrokemiske sektor, sektoren for bygningsmaterialer, glas, keramik og mekanik.

Formålet med ordningen er at yde driftsstøtte, dvs. støtte med henblik på at mindske virksomhedernes løbende udgifter til energi.

Støtten bevilges i form af skattelettelser, hvis størrelse ikke kan overstige 60 % af udgifterne til køb af flydende brændstof (brændselolie) og LPG.

III. Vurdering af støtteforanstaltningen

Den pågældende støtte udgør statsstøtte i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 1, idet den giver modtagerne en fordel, det er staten, der giver dem denne fordel, den pågældende foranstaltning påvirker konkurrencen, og den vil kunne påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne. Kommissionen skal vurdere, om de undtagelser, der er fastsat i artikel 87, stk. 3, litra a) og c) finder anvendelse på ordningen.

Kommissionen minder om, at den ved beslutning af 1. marts 2000 godkendte det italienske regionalstøttekort for tidsrummet 2000-2006 vedrørende regioner, der er omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a). I henhold til dette støttekort er regionen Sardinien et støtteområde i medfør af nævnte undtagelse.

I henhold til punkt 4.15 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte er regionalstøtte med henblik på at mindske virksomheders løbende udgifter principielt forbudt. Denne form for støtte kan undtagelsesvis ydes i områder, der falder ind under undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), forudsat at den findes velbegrunder på grundlag af dens bidrag til den regionale udvikling og støttens karakter, og at dens omfang står i forhold til de ulemper, den skal opveje.

I henhold til punkt 4.17 i samme retningslinjer skal driftsstøtte tidsmæssigt begrænses og gradvis falde.

Selv om det er korrekt, at det område, hvortil støtten er ydet, er et område, der falder ind under undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), er Kommissionen på nuværende tidspunkt i lyset af de italienske myndigheders oplysninger i tvivl om, hvorvidt støtten er begrundet på grundlag af dens bidrag til den regionale udvikling og støttens karakter, og hvorvidt dens omfang står i forhold til de ulemper, den skal opveje.

Det skal for det første bemærkes, at den støtte, der er planlagt under ordningen, kompenserer for de driftsomkostninger, som virksomhederne allerede har haft i 2000 og 2001. Det forhold, at denne periode allerede er udløbet, skaber stærk tvivl om behovet for støtte til at kompensere for strukturelle ulemper og om, hvorvidt den har nogen virkning som incitament. Til trods for det tidsrum, ordningen dækker, har de italienske myndigheder ikke påvist, at der er tale om en overgangsforanstaltning.

For det andet er Kommissionen ikke på baggrund af de italienske myndigheders oplysninger i stand til på nuværende tidspunkt at afgøre, om kriterierne for at udvælge de virksomheder, der skal støttes, samt støttens form og varighed er hensigtsmæssige for at løse det indkredsede problem, eller om støttens størrelse er proportionel med det pågældende problem, for så vidt som støtten ikke synes at være begrænset til de meromkostninger, virksomhederne reelt har haft. Kommissionen kan heller ikke på nuværende tidspunkt afgøre, om den planlagte støtte gradvis vil falde.

I forbindelse med vurderingen af behovet for de pågældende foranstaltninger for at bidrage til den socioøkonomiske udvikling i regionen Sardinien hersker der som følge af, at de italienske myndigheder ikke har fremlagt oplysninger om alternative energikilder til naturgas, der er økonomisk levedygtige, tvivl om, hvorvidt det problem, de italienske myndigheder har indkredset (det manglende naturgasnet), reelt udgør en faktor, der er til skade for områdets socioøkonomiske udvikling.

Det manglende naturgasnet, som tvinger virksomhederne til i henhold til de italienske myndigheder at anvende dyrere energikilder, kan eventuelt udgøre en faktor, der skaber økonomisk ubalance, for så vidt som efterspørgslen efter en vare (metangas) ikke kan dækkes af udbuddet af samme vare. Efterspørgslen kan imidlertid dækkes, når det nødvendige metangasnet er etableret og stillet til rådighed for de økonomiske aktører, hvilket principielt vil ske ved udgangen af 2006 med gennemførelsen af planen for etablering af et distributionsnet for metangas på øen (Programma di metanizzazione della Sardegna).

Kommissionen er derfor på nuværende tidspunkt på grundlag af de italienske myndigheders oplysninger, i tvivl om, hvorvidt det problem, de italienske myndigheder har indkredset, er et strukturelt problem i henhold til retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte, og hvorvidt den planlagte støtte er berettiget, fordi den bidrager til regionaludviklingen.

Sektoren for fremstilling, forarbejdning og markedsføring af produkterne i traktatens bilag 1

Landbrugssektoren

I henhold til punkt 3.7 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren (EFT C 28 af 1.2.2000) finder retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte ikke anvendelse i landbrugssektoren.

I henhold til punkt 3.5 i samme retningslinjer anses unilaterale statsstøtteforanstaltninger, som blot har til formål at forbedre producenterens økonomiske situation, men som på ingen måde bidrager til sektorens udvikling, som driftsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.

Dette synes at være tilfældet med den planlagte ordning. Som følge heraf er Kommissionen i tvivl om, hvorvidt støtten er forenelig med det indre marked.

Fiske- og akvakultursektoren

I henhold til punkt 1.5 i retningslinjerne for gennemgangen af statsstøtte til fiskeri og akvakultur (EFT C 19 af 20.1.2001) gælder retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte ikke for denne sektor.

I henhold til punkt 1.2, stk. 4, tredje led, i samme retningslinjer er statsstøtte, der ydes uden krav om en forpligtelse fra modtagerens side, og som har til formål at forbedre deres driftsøkonomi eller deres indkomst, hvis den antager form af støtte til driften, uforenelig med det indre marked.

Dette synes at være tilfældet med den planlagte ordning. Som følge heraf er Kommissionen i tvivl om, hvorvidt støtten er forenelig med det indre marked.

BREVETS ORDLYD

»Con la presente la Commissione informa l'Italia che dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane sull'aiuto in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

I. Procedimento

1. Con lettera del 30 ottobre 2001 n. 13305 (A/38616 del 6.11.2001), le autorità italiane hanno notificato, conformemente all'articolo 88, paragrafo 3, del trattato un progetto di regime di aiuti in favore delle piccole e medie imprese (PMI) della regione Sardegna.
2. Il regime, la cui entrata in vigore è subordinata all'approvazione preliminare da parte della Commissione ai sensi dell'articolo 87 e seguenti del trattato, è stato iscritto nel registro degli aiuti notificati con il numero N 759/2001.
3. La Commissione, con lettera del 30 novembre 2001 (D/54976), ha chiesto informazioni complementari. Il 24 gennaio 2002 la Commissione ha inviato un sollecito (D/50262) alle autorità italiane che hanno risposto con lettera del 20 febbraio 2002 n. 2236 (A/31395 del 22.2.2002).

II. Descrizione

Obiettivo

4. L'assenza di una rete di distribuzione del gas metano nella regione Sardegna obbliga le imprese isolane a sostenere spese energetiche di gran lunga più elevate rispetto alle imprese di altre regioni d'Italia che possono beneficiare di tale rete.
5. Per compensare le PMI della regione Sardegna dei costi sostenuti per effetto dell'utilizzazione di fonti energetiche più costose rispetto al gas metano, il regime dispone a loro

favore misure di aiuto fiscale sotto forma di crediti d'imposta.

6. Il regime risponde a obiettivi di sviluppo regionale.

Base giuridica

7. La base giuridica è la legge del 23 dicembre 2000 n. 388/2000, articolo 145, paragrafo 9 e la bozza del decreto interministeriale del ministero dell'Economia e del ministero delle Attività produttive relativo alle modalità e ai termini per la fruizione delle agevolazioni fiscali, da parte delle PMI della regione Sardegna, per la mancata attuazione del programma di metanizzazione dell'isola.

Durata e stanziamento

8. Il regime, la cui dotazione di bilancio è di 10,3 milioni di EUR, copre la spesa energetica sostenuta dalle imprese negli anni 2000 e 2001.

Beneficiari

9. I beneficiari sono le PMI conformi alla definizione comunitaria di cui alla raccomandazione della Commissione del 3 aprile 1996 (GU L 107 del 30.4.1996, pag. 4), situate nella regione Sardegna e appartenenti ai settori agroalimentare, tessile, dell'abbigliamento, cartario, chimico, petrolchimico, dei materiali da costruzione, del vetro e della ceramica, meccanico.

Oggetto del regime

10. Il regime ha per oggetto gli aiuti al funzionamento, ossia gli aiuti destinati a ridurre le spese energetiche correnti delle imprese.

Forma e intensità dell'aiuto

11. Gli aiuti sono concessi sotto forma di credito d'imposta ammontante al massimo al 60 % delle spese sostenute per l'acquisto di combustibili liquidi (oli combustibili) e GPL combustione.

III. Valutazione

III.1. Valutazione del carattere di aiuto delle misure in questione

12. Per valutare se le misure istituite dal regime costituiscono aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato occorre determinare se procurano vantaggio ai beneficiari, se tale vantaggio è di origine statale, se alterano la concorrenza e se sono atte ad incidere sugli scambi tra Stati membri.

13. Il primo elemento costitutivo dell'articolo 87, paragrafo 1, è la possibilità che la misura procuri un vantaggio ad alcuni beneficiari specifici. Si tratta pertanto di determinare, da un lato, se le imprese beneficiarie ricevono un vantaggio economico che non avrebbero ottenuto in normali condizioni di mercato oppure se evitano di sostenere costi che, di norma, avrebbero dovuto gravare sulle risorse finanziarie proprie delle imprese e, d'altro lato, se tale vantaggio sia concesso a una categoria determinata d'impresa. La concessione di crediti d'imposta alle imprese situate in una regione dell'Italia (la Sardegna) reca un vantaggio economico ai beneficiari giacché i crediti d'imposta riducono l'ammontare delle imposte che le imprese avrebbero normalmente dovuto sostenere. Inoltre queste misure avvantaggiano imprese che operano in specifiche zone del territorio italiano e le favoriscono in quanto non sono accordate alle imprese situate al di fuori di dette zone.
14. In base alla seconda condizione di applicazione dell'articolo 87, le misure prospettate sono accordate dallo Stato o mediante risorse di Stato. Nella fattispecie, l'esistenza di una risorsa di Stato assume forma negativa in quanto si tratta di un mancato gettito per i poteri pubblici: la concessione di crediti d'imposta riduce le entrate fiscali dello Stato.
15. In base alla terza e quarta condizione d'applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato l'aiuto falsa o minaccia di falsare la concorrenza oppure è atto ad incidere sugli scambi intracomunitari. Nella fattispecie, le misure in parola minacciano di falsare la concorrenza, giacché rafforzano la posizione finanziaria e le possibilità di azione delle imprese beneficiarie rispetto ai concorrenti che non ne fruiscono. Se tale effetto si produce nell'ambito degli scambi intracomunitari, questi ultimi risentono di dette misure. In particolare esse falsano la concorrenza ed incidono sugli scambi tra Stati membri qualora le imprese beneficiarie esportino una parte della loro produzione in altri Stati membri; analogamente, se le imprese in questione non sono esse stesse esportatrici, la produzione interna risulta avvantaggiata dal fatto che le possibilità delle imprese stabilite in altri Stati membri di esportare i loro prodotti nel mercato italiano ne sono diminuite ⁽¹⁾.
16. Per le ragioni di cui sopra, le misure in causa sono in linea di principio vietate dall'articolo 87, paragrafo 1, del trattato e possono essere considerate compatibili con il mercato comune unicamente se sono ammesse a beneficiare di una delle deroghe del trattato.

III.2. *Legittimità del regime*

17. Poiché le misure in questione non sono ancora entrate in vigore, la Commissione constata che le autorità italiane hanno soddisfatto gli obblighi di notifica conformemente all'articolo 88, paragrafo 3, del trattato.

III.3. *Valutazione della compatibilità delle misure con il mercato comune*

18. Dopo aver determinato la natura di aiuto di Stato delle misure in esame ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del

trattato, la Commissione deve esaminare se possano essere dichiarate compatibili con il mercato comune in virtù dell'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato.

19. Per quanto concerne l'applicabilità delle deroghe previste dal trattato, la Commissione considera che gli aiuti in causa non possano beneficiare delle deroghe dell'articolo 87, paragrafo 2, del trattato dato che non si tratta di aiuti a carattere sociale ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera a), né di aiuti destinati a ovviare i danni causati dalle calamità naturali oppure da eventi eccezionali ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), né di aiuti che rientrano nel disposto dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera c). Non sono, per ovvii motivi, nemmeno applicabili le deroghe di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettere b) e d).
20. Poiché si tratta di aiuti al funzionamento, la Commissione esamina se possano beneficiare delle deroghe regionali di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato.

L'ammissibilità della regione

21. La Commissione fa presente che, con decisione del 1° marzo 2000, ha approvato la carta italiana degli aiuti a finalità regionale per il periodo 2000-2006 in relazione alle regioni ammissibili alla deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato. In base a detta carta, la regione Sardegna è una regione ammessa al beneficio degli aiuti regionali in virtù di detta deroga.

Aiuti al funzionamento

22. Gli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale, al punto 4.15, stabiliscono che gli aiuti regionali destinati a ridurre le spese correnti dell'impresa sono di norma vietati. In via eccezionale però, possono essere concessi aiuti di questo tipo nelle regioni che beneficiano della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), purché siano giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale della loro natura e purché il loro livello sia proporzionale agli svantaggi che intendono compensare.
23. Inoltre, in base al punto 4.17 dei medesimi orientamenti, gli aiuti al funzionamento devono essere limitati nel tempo e decrescenti.
24. Orbene, se è vero che la regione nella quale sono concessi gli aiuti è una regione ammissibile alla deroga dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato, la Commissione, in questa fase, tenuto conto delle informazioni trasmesse dalle autorità italiane, dubita che gli aiuti siano giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale, della loro natura nonché della loro proporzionalità agli svantaggi che intendono compensare.
25. Innanzi tutto, si deve rilevare che gli aiuti disposti dal regime compensano costi di gestione già sostenuti dalle imprese negli anni 2000 e 2001 ⁽²⁾. Il fatto che il periodo in questione si sia già concluso, suscita gravi dubbi quanto alla necessità degli aiuti per compensare svantaggi strutturali ed al loro effetto incentivante. Inoltre, sempre tenuto conto del periodo di incidenza di tali aiuti, non è dimostrata la natura transitoria della misura.

⁽¹⁾ Sentenza del 13 luglio 1998 nella causa 102/87 (SEB), Racc. 1988, pag. 4067.

⁽²⁾ Il regime in oggetto succede ad un regime di aiuti applicato negli anni 1998 e 1999 nel rispetto della regola «de minimis».

26. In secondo luogo, in base alle informazioni trasmesse dalle autorità italiane, la Commissione non è in grado di stabilire, in questa fase, che i criteri di scelta dei settori beneficiari, la forma e la durata degli aiuti sono idonei ad ovviare alla natura dello svantaggio individuato, né che il livello degli aiuti è ad esso commisurato, visto che gli aiuti non sembrano limitati ai sovraccosti effettivamente sopportati dalle imprese. In questa fase la Commissione non può nemmeno concludere che gli aiuti prospettati dal regime sono decrescenti.
27. Inoltre, nell'ambito della valutazione della necessità delle misure in questione in funzione del loro contributo allo sviluppo socioeconomico della regione Sardegna, la Commissione, tenuto conto della mancanza di informazioni sull'assenza di fonti di energia alternative al gas metano economicamente valide, non è certa che l'handicap individuato dalle autorità italiane (ossia l'assenza di una rete di metanizzazione) costituisca un vero e proprio fattore strutturale sfavorevole allo sviluppo socioeconomico della regione.
28. Orbene, l'assenza di tale rete, che obbligherebbe le imprese a utilizzare fonti energetiche più costose secondo le autorità italiane, può eventualmente costituire un fattore di squilibrio economico giacché la domanda di un bene (il gas metano) non è soddisfatto dall'offerta del medesimo. Tuttavia tale domanda potrà essere soddisfatta una volta realizzata e messa a disposizione degli operatori economici l'infrastruttura necessaria alla distribuzione del gas metano, il che è previsto, in linea di massima, per la fine del 2006, con l'attuazione del programma di metanizzazione della Sardegna.
29. Di conseguenza la Commissione, in questa fase, in base alle informazioni trasmesse dalle autorità italiane, dubita che l'handicap individuato dalle autorità italiane sia strutturale ai sensi degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale e che gli aiuti disposti dal regime siano giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale.

Settore della produzione, della trasformazione e della commercializzazione dei prodotti di cui all'allegato I del trattato

Settore agricolo

30. In base al punto 3.7 degli orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato al settore agricolo (GU C 28 dell'1.2.2000), gli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale non si applicano a questo settore.

31. In base al punto 3.5 di tali orientamenti, gli aiuti di Stato unilaterali intesi meramente a migliorare la situazione finanziaria dei produttori senza contribuire in alcun modo allo sviluppo del settore, sono considerati aiuti al funzionamento incompatibili con il mercato comune.
32. Gli aiuti previsti al regime in oggetto sembrano avere le caratteristiche sopra indicate. La Commissione ha, di conseguenza, dubbi sulla loro compatibilità con il mercato comune.

Settore della pesca e dell'acquacoltura

33. In base al punto 1.5 delle linee direttrici per l'esame degli aiuti nazionali nel settore della pesca e dell'acquacoltura (GU C 19 del 20.1.2001), gli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale non si applicano a questo settore.
34. In base al punto 1.2, quarto paragrafo, secondo trattino, di tali linee direttrici, gli aiuti nazionali concessi senza imporre obblighi ai beneficiari e destinati unicamente a migliorare la situazione di tesoreria delle loro aziende sono, in quanto aiuti al funzionamento, incompatibili con il mercato comune.
35. Gli aiuti previsti al regime in oggetto sembrano avere le caratteristiche sopra indicate. La Commissione ha, di conseguenza, dubbi sulla loro compatibilità con il mercato comune.

IV. Conclusioni

36. Tenuto conto di quanto sopra la Commissione invita l'Italia, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, a presentare le sue osservazioni e a fornire ogni informazione utile ai fini della valutazione dell'aiuto entro il termine di un mese a decorrere dalla data di ricezione della presente. Inoltre essa invita le autorità italiane a trasmettere copia della presente ai beneficiari potenziali dell'aiuto.
37. La Commissione fa presente all'Italia l'effetto sospensivo dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE e ribadisce che ai sensi dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio ogni aiuto illegittimo può formare oggetto di recupero presso il beneficiario.»

STATSSTØTTE — ITALIEN

Støtte C 1/2002 (ex N 285/2001) — Artikel 26 i den italienske regionallov nr. 32 af 23. december 2000 — støtte til virksomhedernes internationalisering (Sicilien)**Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2**

(2002/C 132/08)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 15. januar 2002, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Italien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til de støtteforanstaltninger, over for hvilke Kommissionen indleder proceduren, til:

Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Konkurrence
 Registreringskontoret for Statsstøtte
 B-1049 Bruxelles/Brussel
 Fax (32-2) 296 12 42.

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Italien. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

I. Sagsforløb

1. De italienske myndigheder anmeldte den pågældende foranstaltning ved brev af 10. maj 2001 fra Italiens faste repræsentation ved Den Europæiske Union. Derefter fulgte en brevveksling mellem Kommissionen og medlemsstatens myndigheder. De italienske myndigheder har under procedureforløbet ændret den påtænkte støtteordning delvis.

II. Beskrivelse af foranstaltningen

2. Støtte under den pågældende ordning tænkes ydet af regionen Sicilien. Retsgrundlaget er artikel 26 i regionallov nr. 32 af 23. december 2000 og dekret af 22. juni 2001⁽¹⁾. Artikel 13 og 15 i ovennævnte lov fastlægger de generelle regler for ordningens anvendelse. Artikel 198 i samme lov indeholder en bestemmelse om at stille ordningen i bero, indtil Kommissionen har truffet en beslutning efter anmeldelsesproceduren.
3. Ordningen skal fremme internationaliseringen af den regionale økonomi. Med henblik herpå omfatter ordningen følgende former for støtte:

— tilskud til investeringsomkostninger i forbindelse med virkeliggørelsen af færdige projekter for at opnå en stabil tilstedeværelse på et eller flere udenlandske markeder (udstillingscentre, showroom, repræsentationskontor), idet de maksimale støtteintensiteter beløber sig til 35 % nettosubventionsækvivalent (NSÆ), forhøjet med 15 procentpoint i bruttosubventionsækvivalent (BSÆ), når det drejer sig om SMV

— tilskud til oprettelse og opstart af konsortier mellem små og mellemstore virksomheder til gennemførelse af samarbejdsprojekter i erhvervsfremstød af international art, idet foranstaltningen her omfatter en degressiv støtteintensitet over fem år med henholdsvis 70 %, 60 %, 50 %, 40 % og 30 %.

4. Ordningen skal gælde indtil den 31. december 2006. Det årlige budget er ikke nærmere angivet.

5. Små og mellemstore virksomheder (SMV) eller sammenslutninger heraf kan deltage i ordningen. Konsortier og sammenslutninger af konsortier bestående af SMV, herunder også andelsselskaber, er støtteberettigede. Støttemodtagerne skal være optaget i handelskammerets virksomhedsregister, og håndværksvirksomhederne i registret for håndværksvirksomheder.

⁽¹⁾ Gazzetta ufficiale della Regione siciliana, Del I, nr. 37 af 27.7.2001.

6. Det fremgår ikke klart af anmeldelsen, om aktiviteter i forbindelse med produktion, forarbejdning eller afsætning af de varer, der er anført i bilag I til EF-traktaten, og ej heller om sektorer som transport, stål og jern, skibsbygning, kunstfibre eller motorkøretøjer er udelukket fra anvendelsesområdet. Der er ligeledes tvivl om en eventuel udelukkelse af kriseramte virksomheder⁽²⁾ og støtte til finansiel omstrukturering af kriseramte virksomheder. Det samme gælder eventuelle anlægsinvesteringer, der tager form af overtagelse af nedlukkede foretagender, eller foretagender, som skulle have været lukket, hvis der ikke var tale om overtagelse.
7. Ordningen omfatter støtte i form af tilskud.
8. Støtte ydet under ordningen kan kumuleres med støtte under den ordning, der som retsgrundlag har artikel 36 i regionallov nr. 32/2000 (statsstøttesag N 619/2001, der for øjeblikket undersøges af Kommissionen).

III. Vurdering af foranstaltningen

9. Den pågældende foranstaltning udgør statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, idet den giver en fordel til modtagerne. Fordelen fremkommer ved brug af statslige midler, og foranstaltningen påvirker konkurrencen og vil sandsynligvis kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.
10. Kommissionen bør tage stilling til, om undtagelsesbestemmelserne i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), kan finde anvendelse på ordningen.

Vurdering af støttens forenelighed og redegørelse for Kommissionens tvivlsspørgsmål

Støtte til internationalisering

11. Støtte i form af tilskud til investeringsomkostninger i forbindelse med virkeliggørelsen af færdige projekter for at opnå en stabil tilstedeværelse på et eller flere udenlandske markeder synes især at vedrøre aktiviteter i forbindelse med eksport. Eksportstøtte er ikke forenelig med Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001⁽³⁾ og indebærer også forenelighedsspørgsmål i forholdet til Verdenshandelsorganisationens (WTO) aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger⁽⁴⁾. De italienske myndigheder anfægter anvendelsen af betegnelsen eksportstøtte. De har imidlertid ikke tilvejebragt elementer til støtte for deres påstande.
12. Kommissionen nærer sågar tvivl om, hvorvidt den pågældende foranstaltning skulle dreje sig om investeringsstøtte som omhandlet i artikel 2 i ovennævnte forordning nr.

⁽²⁾ Som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 288 af 9.10.1999).

⁽³⁾ Om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT L 10 af 13.1.2001). Se navnlig artikel 1, stk. 2, litra b), samt betragtning 16.

⁽⁴⁾ EFT L 336 af 23.12.1994.

70/2001. Kommissionen finder imidlertid, at selv om det skulle vise sig at dreje sig om investeringsstøtte, er de regionale undtagelsesbestemmelser i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), ikke relevante i den foreliggende sag.

Driftsstøtte

13. Støtte i form af tilskud til oprettelse og opstart af konsortier mellem små og mellemstore virksomheder med henblik på gennemførelse af samarbejdsprojekter i erhvervsfremstød af international art opfylder ikke betingelserne i ovennævnte forordning nr. 70/2001. Kommissionen finder, at det drejer sig om driftsstøtte.
14. Driftsstøtte er principielt forbudt. Der kan undtagelsesvist ydes støtte af denne art i regioner, der er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a). Regionen Sicilien er støtteberettiget under denne undtagelsesbestemmelse. Det påhviler imidlertid medlemsstaten at påvise tilstedeværelsen af ulemper og vurdere deres omfang⁽⁵⁾.
15. Kommissionen nærer tvivl med hensyn til foreneligheden af den støtte, der ydes under foranstaltningen. De italienske myndigheder har endvidere ikke godtgjort, at støtten står i forhold til de ulemper, den skal opveje. De har heller ikke tilvejebragt oplysninger om, hvilke former for regionale ulemper der skal opvejes, ligesom de ikke er blevet begrundet eller kvantificeret. Kommissionen bemærker endvidere, at driftsstøtte, der har til formål at fremme eksport mellem medlemsstaterne, er udelukket.

Andre bestemmelser, der giver anledning til tvivl om foreneligheden

16. Ud over de forklaringer, der er nødvendige på grund af de lidt præcise bestemmelser, der gælder for foranstaltningen, understreger Kommissionen, at kravet om optagelse i virksomhedsregistre kan udgøre en overtrædelse af fællesskabsreglerne om etableringsret som omhandlet i EF-traktatens artikel 49 og af princippet om ikke-diskriminering på grundlag af nationalitet (EF-traktatens artikel 12). Virksomheder etableret i andre medlemsstater, og som udøver virksomhed i regionen Sicilien, kan således udelukkes fra at drage fordel af foranstaltningen, hvis de ikke kan optages i registrene.
17. Endelig nærer Kommissionen tvivl med hensyn til anvendelsen af de minimis-reglen, for så vidt som artikel 15 i regionallov nr. 32/2000 indeholder en bestemmelse om, at støttemodtagerne skal deklarere de minimis-støtte fra og med 1. januar 2000. Referenceperioden for artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte⁽⁶⁾ kan derimod variere, hvilket fremgår af femte betragtning i forordningen.

⁽⁵⁾ Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte, punkt 4.15 til 4.17.

⁽⁶⁾ EFT L 10 af 13.1.2001.

BREVETS ORDLYD

»Con la presente la Commissione ha l'onore di informare la Repubblica italiana che, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane sulla misura citata in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

I. Procedimento

1. Con lettera della Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea del 10 maggio 2001, registrata dalla Commissione il 14 maggio 2001, n. A/33813, le autorità italiane hanno notificato ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, il regime di aiuto in oggetto.
2. Con lettere del 7 giugno 2001, n. D/52282, e dell'8 agosto 2001, n. D/53320, la Commissione ha chiesto informazioni supplementari. Ha quindi inviato un sollecito con lettera del 27 settembre 2001, n. D/53971, e accordato una proroga dei termini per la risposta con lettera del 31 ottobre 2001, n. D/54517.
3. Le autorità italiane hanno fornito le informazioni con lettere della Rappresentanza permanente del 13 giugno 2001, registrata il 15 giugno 2001, n. A/34746, del 19 luglio 2001, registrata il 26 luglio 2001, n. A/36017, del 26 settembre 2001, registrata il 1° ottobre 2001, n. A/37575, del 23 ottobre 2001, registrata il 25 ottobre 2001, n. A/38357, e del 22 novembre 2001, registrata il 26 novembre 2001, n. A/39245.
4. Nel corso del procedimento d'indagine, le autorità italiane hanno parzialmente modificato il progettato regime.

II. Descrizione dettagliata della misura*Titolo e base giuridica*

5. Gli aiuti dovrebbero essere concessi dalla Regione Sicilia in virtù del regime in oggetto. La base giuridica è costituita dall'articolo 26 della legge regionale n. 32 del 23 dicembre 2000 e dal decreto del 22 giugno 2001 (⁷). Gli articoli 13 e 15 della legge succitata contengono disposizioni generali applicabili al regime. L'articolo 198 della stessa legge contiene una disposizione sospensiva dell'attuazione della misura in oggetto fino all'adozione della decisione da parte della Commissione una volta esplicitata la procedura di notifica.

Obiettivo del regime

6. Il regime è destinato a favorire l'internazionalizzazione dell'economia regionale mediante la concessione di aiuti alle piccole e medie imprese, singole o associate, consorzi e società consortili, costituiti tra piccole e medie imprese operanti sul territorio della Regione siciliana.

Oggetto

7. Per conseguire gli obiettivi perseguiti, il regime in causa prevede le seguenti agevolazioni:

— contributi sui costi dell'investimento per la realizzazione di progetti finalizzati ad una presenza stabile in uno o più mercati esteri (centri espositivi, show room, uffici di rappresentanza),

— contributi per la costituzione e l'avviamento di consorzi tra piccole e medie imprese per l'attuazione di progetti di cooperazione nell'ambito di attività promozionali di rilievo internazionale.

8. Gli aiuti succitati sono anche previsti dall'articolo 36 della legge regionale n. 32 del 23 dicembre 2000, che costituisce una delle basi giuridiche del progetto di regime N 619/2001, che attualmente forma oggetto di esame da parte della Commissione.
9. Il decreto del 22 giugno 2001 prevede altri aiuti, che saranno tuttavia accordati conformemente al regolamento (CE) n. 69/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti de minimis (⁸).
10. Per gli aiuti di cui al punto 7, primo trattino, della presente decisione il decreto del 22 giugno 2001 prevede l'ammissibilità delle spese rientranti nella definizione di investimento — compresi investimenti immateriali — adottata dalla normativa comunitaria. Nel decreto si precisa che si tratta di spese per l'acquisto o locazione di locali, delle spese relative all'acquisto di attrezzature nonché delle spese per investimenti immateriali. Nel formulario inviato ad accompagnamento della notifica (prima delle modifiche intervenute nel corso del procedimento d'indagine), le autorità italiane hanno indicato tra gli investimenti immateriali la certificazione di qualità, la tutela dell'ambiente, l'innovazione tecnica e l'acquisto dei programmi di gestione per l'informatica. La definizione d'investimento materiale è precisata all'articolo 13 della legge regionale n. 32/2000. Questo stesso articolo prevede anche quanto segue:

— le spese per gli investimenti immateriali e per studi e consulenze non possono superare il 25 % delle spese ammissibili,

— gli investimenti di sostituzione sono esclusi,

— il beneficiario deve impegnarsi a mantenere l'investimento per un periodo di cinque anni,

— gli aiuti all'investimento immateriale sono concessi a condizione che il beneficiario si impegni a sfruttarli esclusivamente nel proprio stabilimento, per un periodo di cinque anni,

— le domande di aiuto sono presentate prima dell'inizio dell'esecuzione del progetto.

(⁷) Gazzetta ufficiale della Regione siciliana, Parte I, n. 37 del 27.7.2001.

(⁸) GU L 10 del 13.1.2001.

11. Per quanto riguarda gli aiuti di cui al punto 7, secondo trattino, della presente lettera il decreto del 22 giugno 2001 stabilisce l'ammissibilità della totalità delle spese connesse alla costituzione del consorzio nonché di quelle connesse all'avviamento e al funzionamento, per un periodo di cinque anni. In entrambi i casi si tratta delle spese concernenti le spese notarili per la costituzione del consorzio nonché di quelle generali e di personale che risultino direttamente collegate, sotto il profilo dell'avviamento e del funzionamento, con la buona riuscita dell'iniziativa. Le spese precisate sono le seguenti:

- costi relativi al personale e oneri erariali,
- canoni di locazione degli immobili destinati alle attività consortili o associative,
- acquisizione, anche mediante leasing, di beni mobili (attrezzature e arredi),
- promozione e pubblicità di prodotti delle imprese consorziate e dei servizi resi dal consorzio.

Stanziamiento e durata del regime

12. La durata del regime è fissata al 31 dicembre 2006. Lo stanziamento annuo non è chiaramente precisato. Nel formulario di notifica inviato con lettera del 26 settembre 2001, le autorità italiane hanno indicato uno stanziamento di «... lire 98 miliardi circa di EUR per il regime di aiuti di cui agli articoli 26-36 a 39 della legge regionale 32/2000...». La Commissione suppone che l'ammontare sia espresso in lire, ma le autorità italiane dovrebbero precisarlo. Inoltre la notifica in oggetto concerne unicamente il regime di aiuto avente base giuridica all'articolo 26 di detta legge. Tale articolo prevede, al comma 2, uno stanziamento non superiore a 120 miliardi di lire.

Beneficiari

13. Possono beneficiare del regime le piccole e medie imprese, singole o associate. Sono ammissibili anche i consorzi e società consortili, anche in forma cooperativa, costituiti tra piccole e medie imprese. I beneficiari devono essere iscritti nel registro delle imprese tenuto dalle Camere di commercio e, ove si tratti di imprese artigiane, anche nell'albo delle imprese artigiane. Per la definizione di PMI, le disposizioni del regime rinviano alle disposizioni comunitarie. Le autorità italiane non hanno tuttavia precisato se si tratti di PMI quali definite nella raccomandazione 96/280/CE della Commissione del 3 aprile 1996⁽⁹⁾. Sussistono dubbi anche in merito alla classificazione dei consorzi e società consortili come PMI.
14. Nella notifica originaria, il formulario di notifica escludeva l'applicazione del regime in oggetto alle attività connesse alla produzione, alla trasformazione o alla commercializzazione di prodotti di cui all'allegato I del trattato CE nonché ai settori dei trasporti, della siderurgia, della pro-

duzione navale, delle fibre sintetiche e dell'industria automobilistica. L'articolo 15 della legge regionale 32/2000 prevede tuttavia che le disposizioni concernenti gli aiuti contenute nella stessa legge si applicano ai settori succitati. Gli ultimi documenti inviati nonché il formulario di notifica concernente le disposizioni modificate non precisano più se i settori citati siano esclusi. Permangono dubbi anche per quanto riguarda l'eventuale esclusione delle imprese in difficoltà⁽¹⁰⁾ e degli aiuti a favore della ristrutturazione finanziaria di tali imprese. Altrettanto dicasi per gli eventuali investimenti in capitale fisso realizzati sotto forma di acquisto di uno stabilimento che ha chiuso oppure che avrebbe chiuso se non fosse rilevato.

Forma e intensità dell'aiuto

15. Il regime prevede la concessione di aiuti sotto forma di sovvenzioni.
16. Per i contributi ai costi dell'investimento per la realizzazione di progetti finalizzati ad una presenza stabile in uno o più mercati esteri (centri espositivi, show room, uffici di rappresentanza), le intensità massime previste ammontano al 35 % ESN maggiorate di 15 punti percentuali in ESL per le PMI.
17. Per i contributi per la costituzione e l'avviamento di consorzi tra piccole e medie imprese per l'attuazione di progetti di cooperazione nell'ambito di attività promozionali di rilievo internazionale, la misura prevede un'intensità decrescente per i primi cinque anni a concorrenza del 70 %, 60 %, 50 %, 40 % e 30 %.

Cumulo

18. Gli aiuti disposti dal regime in oggetto possono essere cumulati con quelli disposti dal regime avente come base giuridica l'articolo 36 della legge regionale 32/2000 (aiuto di Stato N 619/2001, attualmente oggetto di esame da parte della Commissione).

III. Valutazione della misura

Valutazione della presenza di aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE

19. Quando la Commissione decide di avviare un procedimento d'indagine formale, procede ad una valutazione preliminare esponendo sinteticamente i punti di fatto e di diritto pertinenti⁽¹¹⁾.
20. Per stabilire se la misura in oggetto costituisce un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, occorre determinare se reca un vantaggio ai beneficiari, se tale vantaggio è di origine statale, se le misure in causa falsano la concorrenza e se sono di natura tale da incidere sugli scambi intracomunitari.

⁽⁹⁾ GU L 107 del 30.4.1996. La stessa risoluzione figura all'allegato I del regolamento (CE) n. 70/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese (GU L 10 del 13.1.2001).

⁽¹⁰⁾ Quali definite dagli orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato al salvataggio e alla ristrutturazione delle imprese in difficoltà (GU C 288 del 9.10.1999).

⁽¹¹⁾ Ai sensi dell'articolo 6, paragrafo 1, del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio del 22 marzo 1999 recante modalità di applicazione dell'articolo 93 [ora articolo 88] del trattato CE (GU L 83 del 27.3.1999).

21. Il primo elemento costitutivo dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE risiede nella possibilità che la misura rechi un vantaggio a taluni beneficiari specifici. Si tratta quindi di determinare, da un lato, se le imprese beneficiarie ricevano un vantaggio economico che non avrebbero potuto ottenere in condizioni normali di mercato oppure se evitano di sostenere costi che di regola avrebbero dovuto gravare sulle risorse finanziarie proprie delle imprese e, d'altro lato, se tale vantaggio sia concesso ad una categoria o a un gruppo determinato di imprese. La concessione di sovvenzioni e i contributi alle spese di gestione delle imprese operanti nella Regione siciliana comportano vantaggi economici per i beneficiari giacché riducono i costi di realizzazione dei progetti ammissibili ad aiuto nonché le spese correnti che le imprese avrebbero normalmente dovuto sostenere. La misura in oggetto è destinata unicamente alle piccole e medie imprese operanti in detta regione. Di conseguenza favorisce tali imprese giacché gli aiuti non sono accordati alle imprese situate al di fuori di tali zone e che non abbiano la qualità di piccola o media impresa, di consorzio o di società consortile.
22. In base alla seconda condizione di applicazione dell'articolo 87 gli aiuti devono essere concessi dagli Stati ovvero mediante risorse statali. Nella fattispecie l'esistenza di una risorsa statale è comprovata dal fatto che la misura è effettivamente sostenuta, da un punto di vista economico, dal bilancio pubblico di una regione.
23. In virtù della terza e quarta condizione di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, l'aiuto deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza e incidere sugli scambi tra Stati membri.

Nel caso specifico le misure previste minacciano di falsare la concorrenza, dato che rafforzano la posizione finanziaria e le possibilità di azione delle imprese beneficiarie rispetto ai loro concorrenti che non ne fruiscono. Se tale effetto si produce nel quadro degli scambi intracomunitari, questi ultimi risentono di dette misure. In particolare, le misure in causa falsano la concorrenza e incidono sugli scambi intracomunitari se le imprese beneficiarie esportano una parte della loro produzione negli altri Stati membri. Per di più la misura in oggetto si prefigge di favorire l'internazionalizzazione e l'economia della Regione siciliana mediante la concessione di aiuti a talune imprese. Occorre peraltro osservare che perfino quando le imprese non esportano, la produzione nazionale è avvantaggiata. Infatti, come ha sottolineato la Corte di giustizia «... quando uno Stato membro concede un aiuto ad un'impresa, la produzione interna può risultarne invariata o aumentare, con la conseguenza che (...) le possibilità delle imprese con sede in altri Stati membri di esportare i loro prodotti nel mercato di questo Stato membro ne sono diminuite»⁽¹²⁾.

24. Per i motivi testé illustrati, la Commissione considera, nella fase attuale del procedimento, che la misura in causa è in linea di massima vietata dall'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE e può considerarsi compatibile con il mercato comune unicamente se può beneficiare di una delle deroghe previste dal trattato CE.

⁽¹²⁾ Sentenza del 13 luglio 1988, Francia/Commissione, 102/87, Racc. pag. 4067, punto 19 della motivazione.

Legittimità del regime

25. Poiché si tratta di una misura che non è ancora in vigore, la Commissione constata che le autorità italiane hanno soddisfatto gli obblighi di notifica ad essi incombenti in conformità dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE.

Base giuridica della valutazione

26. Una volta considerata la natura di aiuto di Stato delle misure in esame, ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, la Commissione deve esaminare se le misure stesse possono essere dichiarate compatibili con il mercato comune in virtù dell'articolo 87, paragrafi 2 e 3 del trattato CE.
27. Quanto all'applicabilità delle deroghe previste dal trattato CE, la Commissione ritiene in questa fase che gli aiuti in causa non possano beneficiare delle deroghe dell'articolo 87, paragrafo 2, del trattato CE, dato che non si tratta di aiuti a carattere sociale ai sensi dell'articolo 87, lettera a), né di aiuti destinati a ovviare ai danni recati dalle calamità naturali o da altri eventi eccezionali ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), e che inoltre non rientrano nel disposto dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera c). Per ovvie ragioni non sono neppure applicabili le deroghe di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettere b) e d). La Commissione deve pertanto valutare se le deroghe previste dall'articolo 87, paragrafo 3, lettere a) e c) siano applicabili al regime in oggetto.

Valutazione della compatibilità dell'aiuto ed esposizione dei dubbi da parte della Commissione

Aiuti all'internazionalizzazione

28. Gli aiuti sotto forma di contributi sui costi dell'investimento per la realizzazione di progetti finalizzati ad una presenza stabile in uno o più mercati esteri (centri espositivi, show room, uffici di rappresentanza) sembrano riguardare in particolare attività connesse all'esportazione. Tali aiuti infatti sembrano effettivamente correlati alla creazione e al funzionamento di una rete di distribuzione o ad altre spese correnti connesse all'attività di esportazione. Gli aiuti all'esportazione non sono compatibili con il regolamento (CE) n. 70/2001 della Commissione del 12 gennaio 2001⁽¹³⁾. Tali aiuti presentano altresì problemi di compatibilità con l'accordo dell'Organizzazione mondiale del commercio (OMC) sulle sovvenzioni e sulle misure compensative⁽¹⁴⁾. Inoltre la Commissione da tempo si è opposta agli aiuti all'esportazione⁽¹⁵⁾. Nella settima relazione sulla politica di concorrenza (1977), al punto 242, la Commissione ha indicato che gli aiuti all'esportazione applicati agli scambi intracomunitari «non possono beneficiare di alcuna deroga qualsiasi sia la loro intensità, forma, motivazione o finalità».

⁽¹³⁾ Relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese (GU L 10 del 13.1.2001). Cfr. in particolare l'articolo 1, paragrafo 2, lettera b), nonché il considerando n. 16.

⁽¹⁴⁾ GU L 336 del 23.12.1994.

⁽¹⁵⁾ Cfr. decisione della Commissione del 25 luglio 1973 relativa alle agevolazioni fiscali concesse a norma dell'articolo 34 della legge francese n. 65-566 del 12 luglio 1965, nonché in base alla circolare del 24 marzo 1967 indirizzata alle imprese francesi che creano stabilimenti all'estero (GU L 253 del 10.09.1973).

29. Le autorità italiane contestano la definizione di aiuti all'esportazione e osservano che le misure non sono direttamente connesse all'esportazione di prodotti né alla costituzione e al funzionamento di reti di distribuzione e di commercializzazione. Tuttavia non forniscono alcun elemento atto a giustificare tali asserzioni. Si limitano invece ad osservare che gli aiuti avrebbero effetti benefici sullo sviluppo regionale della Sicilia e che la misura in oggetto dovrebbe essere definita aiuto a finalità regionale. Le autorità italiane hanno inoltre precisato che sarebbero disposte ad escludere dagli aiuti qualsiasi infrastruttura consistente in depositi, magazzini, centri di distribuzione di merci e tutto quanto possa ricondursi alla commercializzazione e alla distribuzione. La Commissione tuttavia formula dubbi quanto alla definizione d'investimento degli interventi disposti dalla misura in oggetto ai sensi dell'articolo 2 del regolamento n. 70/2001 succitato.
30. Tuttavia anche nell'ipotesi che gli aiuti in causa possano essere considerati aiuti all'investimento, la Commissione ritiene che le deroghe regionali di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettere a) e c), non siano pertinenti nel caso di specie. Infatti, tali deroghe possono applicarsi unicamente agli investimenti realizzati all'interno delle regioni ammissibili. Vero è che l'articolo 4, paragrafo 1, del regolamento n. 70/2001 succitato recita: «un aiuto all'investimento . . ., all'interno o all'esterno della Comunità europea, è compatibile con il mercato comune ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, del trattato . . .». Detto regolamento è quindi applicabile per gli investimenti effettuati all'estero. Devono tuttavia essere soddisfatte tutte le condizioni previste. In particolare l'articolo 4, paragrafo 2, prevede che l'intensità lorda dell'aiuto non deve superare il 15 % per le piccole imprese e il 7,5 % per quelle medie. È solo quando l'investimento è effettuato in una regione assistita che l'intensità media può, ai sensi dell'articolo 4, paragrafo 3, raggiungere il massimale degli aiuti all'investimento a finalità regionale. Ne consegue che i massimali d'aiuto previsti per la Regione siciliana possono applicarsi solo quando l'investimento è effettuato in quella stessa regione. Le autorità italiane ritengono invece di poter applicare le intensità previste per la Regione siciliana, in quanto regione ammessa alla deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), dalla Carta italiana degli aiuti a finalità regionale, ma la misura in oggetto riguarda la realizzazione di strutture al di fuori di detta regione. Nelle loro spiegazioni le autorità italiane si sono limitate a fornire interpretazioni discutibili delle disposizioni contenute nell'articolo 4 del regolamento (CE) n. 70/2001, al fine di sostenere l'applicabilità dei massimali d'intensità previsti per il territorio della Regione siciliana.

Aiuti al funzionamento

31. Gli aiuti concessi sotto forma di contributi per la costituzione e l'avviamento di consorzi tra piccole e medie imprese per l'attuazione di progetti di cooperazione nell'ambito di attività promozionali di rilievo internazionale non soddisfano le condizioni del succitato regolamento (CE) n. 70/2001. La Commissione esamina tali aiuti considerando che configurano aiuti al funzionamento.
32. La Regione siciliana può beneficiare della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato CE come risulta dalla Carta italiana degli aiuti a finalità regionale summenzionata.

33. In base agli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale⁽¹⁶⁾ gli aiuti destinati a ridurre le spese correnti dell'impresa (aiuti al funzionamento) sono di norma vietati. In via eccezionale, possono tuttavia essere concessi aiuti di questo tipo nelle regioni che beneficiano della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato CE purché essi siano giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale, della loro natura e purché il loro livello sia proporzionale agli svantaggi che intendono compensare. Spetta allo Stato membro dimostrare l'esistenza degli svantaggi e quantificarne l'importanza. Gli aiuti al funzionamento devono essere limitati nel tempo e di importo decrescente⁽¹⁷⁾.
34. La Commissione constata che è previsto un limite di tempo per la misura in questione, dato che è applicabile fino al 2006, e che i massimali d'intensità sono decrescenti.
35. La Commissione osserva tuttavia che la misura non precisa se l'intensità sia espressa al lordo o al netto e che il massimale iniziale del 70 % sembra piuttosto elevato. Le autorità italiane non hanno dimostrato la proporzionalità degli aiuti al funzionamento agli svantaggi che intendono compensare. Esse non hanno peraltro fornito informazioni atte a precisare la natura degli svantaggi regionali da compensare. Non ne hanno neppure descritta né quantificata l'entità, né dimostrato che tali aiuti siano giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale. Le autorità italiane non hanno nemmeno spiegato in che modo la forma degli aiuti, e la loro durata, siano atte a compensare la natura di detti svantaggi, né dimostrato che il livello degli aiuti è proporzionale agli svantaggi citati.
36. Si deve inoltre osservare che sono da escludersi gli aiuti al funzionamento destinati ad incoraggiare le esportazioni tra Stati membri⁽¹⁸⁾.

Altre disposizioni comportanti dubbi di compatibilità

37. Oltre i chiarimenti resisi necessari data la mancanza di precisione delle disposizioni contenute nella misura, come risulta in particolare dalla descrizione di cui alla parte II della presente decisione (ad esempio, lo stanziamento, il campo di applicazione oppure la definizione di PMI, soprattutto per quanto riguarda i consorzi), la Commissione sottolinea che la misura prevede che le imprese beneficiarie siano iscritte nel registro delle imprese tenuto dalle Camere di commercio e, ove si tratti di imprese artigiane, anche nell'albo delle imprese artigiane. Tale disposizione potrebbe costituire un'infrazione alle regole comunitarie in materia di diritto di stabilimento, a norma dell'articolo 49 del trattato CE, e del principio di non discriminazione effettuata in base alla nazionalità (articolo 12 del trattato CE); infatti, le imprese stabilite in altri Stati membri e operanti nella Regione siciliana possono essere escluse dai benefici della misura qualora non abbiano accesso all'iscrizione nei registri citati.

⁽¹⁶⁾ GU C 74 del 10.3.1998, modificati con comunicazione della Commissione pubblicata nella GU C 258 del 9.9.2000.

⁽¹⁷⁾ Punti 4.15-4.17 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale.

⁽¹⁸⁾ Punto 4.17 degli orientamenti citati.

38. In merito agli aiuti che il decreto del 22 giugno 2001 prevede di concedere in base alla regola de minimis, la Commissione rileva che la disposizione contenuta nell'articolo 15, comma 3, in fine, della legge regionale n. 32/2000, che forma parte integrante della notifica in oggetto, non sembra prendere in considerazione il periodo di tre anni conformemente all'articolo 2, paragrafo 2 del regolamento (CE) n. 69/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti de minimis ⁽¹⁹⁾. Infatti, in base a detta disposizione della legge regionale i beneficiari devono dichiarare gli aiuti percepiti a titolo de minimis a partire dal 1° gennaio 2000. Il periodo di riferimento di cui all'articolo 2, paragrafo 2, del regolamento succitato

⁽¹⁹⁾ GU L 10 del 13.1.2001.

può invece cambiare, come risulta dal quinto considerando dello stesso regolamento.

IV. Decisione

39. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione invita la Repubblica italiana a presentare le proprie osservazioni e a fornirle ogni informazione utile ai fini della valutazione della misura entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.
40. La Commissione fa presente alla Repubblica italiana l'effetto sospensivo dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE e ribadisce che ai sensi dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio qualsiasi aiuto illegittimo può formare oggetto di recupero presso il beneficiario.»

Opfordring til indsendelse af ansøgning om tilladelse til kulbrinte-efterforskning i blok F9 og G7

(2002/C 132/09)

(EØS-relevant tekst)

Kongeriget Nederlandenes økonomiministerium meddeler, at det har modtaget en ansøgning om tilladelse til kulbrinteefterforskning i de blokke på kortet i bilag I til forordningen om tilladelser til kulbrinteefterforskning på kontinentalsoklen af 1996 (Staatscourant 93), som har betegnelsen blok F9 og G7.

Under henvisning til artikel 3, stk. 2, i Europa-Palamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter og til offentliggørelsen af den niende ansøgningsrunde for tilladelser til kulbrinteefterforskning (Staatscourant 33, 1995) opfordrer økonomiministeriet til indsendelse af ansøgninger om tilladelse til kulbrinteefterforskning i blok F9 og G7.

Ansøgningerne, som kan indsendes de følgende 13 uger efter denne opfordrings offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, sendes til økonomiministeren med påtegningen »Direktøren for energi-produktion personligt« (»persoonlijk in handen«), Bezuidenhoutseweg 6, NL-2594 AV The Haag. Ansøgninger, som indsendes efter fristens udløb, tages ikke i betragtning.

Afgørelse om ansøgningerne træffes senest ni måneder efter fristens udløb.

Nærmere oplysninger fås på telefon (31-70) 379 66 94.

Anmeldelse af samarbejdsaftaler
(Sag COMP/C-2/38.377 — BIEM Barcelona Agreements)

(2002/C 132/10)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 28. februar 2002 modtog Kommissionen en anmeldelse i henhold til artikel 2 og 4 i rådsforordning nr. 17 af en bilateral-standardaftale, som medlemmerne af ophavsretsselskaberne Bureau international des sociétés gérant les droits d'enregistrement et de reproduction mécanique (BIEM) agter at indgå med hinanden.

2. Anmeldelsen vedrører en bilateral-standardaftale, som ændrer den eksisterende bilaterale og reciproke repræsentationsaftale mellem ophavsretsselskaberne med henblik på at tillade licensgivning af mekaniske rettigheder af udnyttelse af musikalske kompositioner i deres repertoire ved hjælp af elektroniske midler, inklusive internettet. Aftalerne autoriserer hver part til at give ikke-eksklusive licenser til online mekanisk gengivelse af den anden parts repertoire på verdensplan. Sådan udnyttelse dækker webcasting og »on-demand«-udsendelse af musik ved hjælp af »streaming« eller »down-loading«.

3. Som en grundlæggende regel vil der blive givet licens

a) af det ophavsretsselskab, der opererer i det land, som svarer til URL'en uniform resource locator benyttet af tilvebringeren af indholdet, hvor det primære sprog, der benyttes på den pågældende side, er det primære sprog i dette land, eller

b) det ophavsretsselskab, der opererer i det land, hvor tilvebringeren af indholdet er registreret.

Hvis tilvebringeren af indholdet har sit økonomiske sæde i et andet land end de ovennævnte lande, vil licensen blive givet fra ophavsretsselskaber i dette land.

4. Den anmeldte aftale i denne sag reflekterer for mekaniske rettigheder den aftale, der blev anmeldt i sag COMP/C-2/38.126 — BUMA, GEMA, PRS, SACEM, som angår offentlige fremførselsrettigheder, og i relation til hvilken Kommissionen offentliggjorde en meddelelse med opfordring til interesserede tredjeparter til at indsende eventuelle bemærkninger (¹).

5. Efter en foreløbig undersøgelse mener Kommissionen, at de anmeldte aftaler kan falde ind under anvendelsesområdet for forordning nr. 17.

6. Kommissionen opfordrer interesserede tredjeparter til at indsende eventuelle bemærkninger om den påtænkte operation.

7. Disse bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest tre uger efter datoen for denne offentliggørelse. De sendes med elektronisk post (Miguel.Mendes-Pereira@cec.eu.int), telefax ((32-2) 295 01 28) eller med post mærket COMP/C-2/38.377 — BIEM Barcelona Agreements til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Antitrust-registreringskontoret
Kontor J-70 0/18
B-1049 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT C 145 af 17.5.2001, s. 2.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

INDKALDELSE AF FORSLAG TIL TVÆRNATIONALE PROJEKTER VEDRØRENDE NYSKABENDE AKTIONER I FISKERISEKTØREN FOR 2002

(2002/C 132/11)

Indledning

Parallelt med den finansielle støtte til omstrukturering af sektoren ønsker Kommissionen at forstærke strukturerne for dialog og samråd mellem de forskellige repræsentanter i sektoren på det politiske, administrative, videnskabelige og økonomiske område for at sikre et bedre samvirke mellem erhvervsgræne, samfund og konkurrerende aktiviteter både på lokalt og regionalt plan og på nationalt plan og EU-plan.

Selv om Kommissionen ikke kan træde i stedet for de økonomiske beslutningstagere, så spiller den dog en vigtig rolle, idet den på en vis måde fungerer som katalysator for forandring og som promotor for bedste praksis. Med henblik herpå vil den derfor fremme og støtte udvikling af tværnationale projekter, der er af interesse for fiskerisektoren og fiskeriafhængige områder, og oprettelse af net, der kan fremme udveksling af oplysninger mellem disse områder.

FIUF

Ifølge artikel 22 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene kan Kommissionen finansiere nyskabende aktioner gennem FIUF (Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet).

Disse aktioner omfatter undersøgelser, pilotprojekter og udveksling af erfaringer. De nyskabende aktioner bidrager til at udvikle innovative metoder og innovativ praksis, der skal forbedre interventionernes kvalitet.

De innovative aktioner, som denne indkaldelse af forslag vedrører, skal opfylde to hovedkriterier:

- De skal være udpræget tværnationale eller af interesse for flere medlemsstater, for at de kan skabe reel værditilvækst og være berettiget til finansiell støtte fra EU.
- De skal navnlig tage sigte på etablering af netværk for aktørerne i fiskerisektoren og de regioner, der er afhængige af fiskeri, og på udveksling af erfaringer og god og nyskabende praksis.

Nyskabende aktioner, pilotprojekter og udveksling af erfaringer

Med henblik på at udpege relevante projekter inden for rammerne af de disponible bevillinger opfordrer Kommissionen

eventuelt interesserede organer til at fremlægge forslag til aktioner, pilotprojekter og udveksling af erfaringer vedrørende:

1. initiativer til socioøkonomisk diversificering i fiskeriafhængige områder (fx udvikling af turisme i tilknytning til fiskeri, udvikling af nye tjenester og anvendelse af anlægsområder til andre formål)
2. bedre udnyttelse af fiskerivarer og akvakulturprodukter, herunder iværksættelse af initiativer vedrørende sporbarhed og initiativer, der skal gøre fiskeriet og forbrugerne mere bevidste om nødvendigheden af at bekæmpe ulovligt fiskeri
3. forbedring af fiskeriets og akvakulturens image (fx sammenknytning med beskyttelse af kulturarv, miljø, bevarelse af fiskerisektoren og af fiskebestandene, det åbne land osv.)
4. efter- og videreuddannelse inden for alle dele af fiskerisektoren, herunder inden for sikkerhed til søs
5. fremme af kvindernes rolle i fiskerisektoren og som økonomiske beslutningstagere i fiskeriafhængige områder.

BetingelserArbejdsmetoder

Projekterne skal være nyskabende og inddrage folk fra fiskerisektoren i forberedelsen og/eller gennemførelsen og/eller overvågningen af en aktivitet. I projekterne kan man udnytte de muligheder, som nye medier og ny informationsteknologi giver.

Berørte partnerskaber

Samarbejdet og oprettelsen af net vedrører:

- faglige organisationer
- uddannelsesinstitutioner

- lokale eller regionale myndigheder
- sammenslutninger
- individuelle virksomheder.

Projektform

Der skal være tale om operationelle projekter, som munder ud i konkrete foranstaltninger. Undersøgelser (indledende undersøgelser, feasibility-undersøgelser, konsekvensanalyser osv.) skal begrænses til det absolut nødvendige og behørigt begrundes.

Udvælgelseskriterier

Forslagene udvælges på grundlag af følgende kriterier:

- projektets nyskabende bidrag til forbedring af fiskerisektorens konkurrenceevne og/eller til økonomisk diversificering i fiskeriafhængige områder
- den tværnationale dimension (organisationer fra to eller flere lande deltager i fællesskab i projektet)
- forslagsstillernes erfaring og deres mulighed for at gennemføre projektet
- de foreslåede eksperter kvalifikationer.

Evalueringskriterier

Kommissionen træffer beslutning om ydelse af støtte på grundlag af:

- sammenhængen med de opstillede prioriteter
- kvaliteten af og sammenhængen i projektets arbejdsplan
- sammenhængen i budgettet og de foreslåede aktiviteter rentabilitet i forhold til de forventede resultater
- andre bestræbelser for medfinansiering.

I tilfælde af ansøgninger fra organisationer, som allerede har modtaget støtte fra Europa-Kommissionen i forbindelse med tidligere programmer under Europa-Kommissionen generaldirektorat for fiskeri, ser man på, hvilke resultater de tidligere støttede programmer har givet. Ansøgerne gøres opmærksom på, at de ressourcer, som er til rådighed i forbindelse med indkaldelsen af forslag til projekter, er begrænsede. Alle ansøgningerne vurderes derfor i forhold til andre indsendte ansøgninger. Det kan således forekomme, at ansøgninger af god kvalitet ikke kan imødekommes på grund af manglende ressourcer, og at udvælgelsespanelet må foretage valg.

Udvælgelsesprocedure

Afgørelse om tildeling af støtte træffes af et udvælgelsespanel bestående af repræsentanter for Europa-Kommissionen. Udvælgelsesmødet ledes af en repræsentant for kontor C/1 under Generaldirektoratet for Fiskeri.

Ansøgere vil blive informeret om Kommissionens afgørelse hurtigst muligt. Kommissionens afgørelse er endelig.

Finansielt bidrag

Disponible budgetbevillinger: ca. 1 mio. EUR.

EU-støtten er baseret på medfinansieringsprincippet med et loft på 150 000 EUR pr. projekt.

EU bidrager med højst 50 % til pilotprojekter fra virksomheder inden for industri og handel, højst 75 % til projekter fra offentlige organer eller almennyttige foreninger vedrørende etablering af net og udveksling af erfaringer. Bidraget kan undtagelsesvis overstige 75 % i behørigt begrundede tilfælde.

Kommissionen forbeholder sig ret til at tildele mindre støtte, end der er ansøgt om.

Der vil ikke blive tildelt højere støtte, end der er ansøgt om. De budgetposter, som er anført på formularen til indsendelse af ansøgninger, omfatter de poster, som kan komme i betragtning til EU-finansiering.

Budgettet skal være afbalanceret og så detaljeret, at de foreslåede aktiviteter kan genkendes, overvåges og kontrolleres. Følgende udgifter er ikke berettiget til EU-støtte:

- udgifter, som ikke giver anledning til faktiske udgifter
- udgifter til luksus eller udgifter, som skønnes at være overdrevne
- udgifter til køb af materielle aktiver
- bidrag i form af naturalier
- uforudsete udgifter.

På netstedet http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/info_subv/index_en.htm er der en vejledning om forvaltning af støtte med generelle regler for støtte fra Europa-Kommissionen.

Projektets varighed og støtteberettiget periode

På grund af indkaldelsens art må projekterne højst have varighed på 18 måneder.

Indgåelse af kontrakt og udbetaling af støtte

Hvis Kommissionen beslutter at yde støtte, sendes der en standardaftale med betingelserne og støtten angivet i euro til modtageren. Aftalen underskrives behørigt af den juridiske repræsentant for modtagerens organisation og af Europa-Kommissionens repræsentant.

Støtten udbetales som følger:

- 1) for projekter af en varighed på over 1 år: et første forskud på 40 %, endnu et forskud på 40 % efter modtagelse og godkendelse af statusrapport og restbeløbet på 20 % efter modtagelse og godkendelse af den endelige rapport
- 2) for projekter af en varighed på under 1 år: et forskud på 60 % og restbeløbet på 40 % efter modtagelse og godkendelse af den endelige rapport.

Rapporter

Modtagerorganisationen skal på vegne af alle partnerorganisationer fremsende en statusrapport (for projekter af en varighed på over 1 år) og en endelig rapport over projektet.

Rapporterne er det vigtigste redskab til opfølgning og evaluering af, om projektet gennemføres korrekt, og skal tegne et så fuldstændigt billede af projektet som muligt. Rapporterne skal muliggøre revision og kvalitativ og kvantitativ vurdering af:

- de opnåede resultater set i forhold til målene (aktiviteter/konsekvenser/produkter osv.)

- de midler, der er anvendt for at opnå disse resultater, set i forhold til det afsatte budget.

Kommissionen forbeholder sig ret til at trække sin støtte helt eller delvist tilbage, hvis projektet ikke gennemføres som beskrevet i ansøgningen, hvis der er foretaget ændringer, som ikke er godkendt af Kommissionen, eller hvis rapporteringen ikke er tilfredsstillende.

Kommissionen har ret til at udnytte og omdele rapporterne vedrørende de finansierede projekter.

Generelle oplysninger

1. For at kunne godtages skal ansøgningerne

- udfærdiges på en standardformular, der fås ved henvendelse til Kommissionens tjenestegrene (fax (32-2) 296 73 60)

- være indsendt i tre eksemplarer

- ankomme til Kommissionen senest kl. 17.00 (Bruxelles tid) den 13. september 2002 på følgende adresse: Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Fiskeri, J99 2/11, B-1049 Bruxelles/Brussel.

2. Yderligere oplysninger kan opnås ved henvendelse til Kommissionens tjenestegrene på ovennævnte adresse.

Ruteflyvning

I henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver Frankrig følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Lille-Lesquin

(2002/C 132/12)

(EØS-relevant tekst)

1. **Indledning:** I medfør af bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet, har Frankrig besluttet at indføre forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Lille-Lesquin. De nærmere bestemmelser for denne forsyningspligt er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 24 af 28. januar 2000.

Hvis der den 16.8.2002 ikke er noget luftfartsselskab, der har påbegyndt eller er i færd med at påbegynde ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Lille-Lesquin i henhold til forpligtelsen til offentlig tjeneste og uden at anmode om økonomisk kompensation, har Frankrig i medfør af proceduren i artikel 4, stk. 1, litra d), i ovennævnte forordning besluttet at begrænse adgangen til et enkelt luftfartsselskab for ruten og - efter udbud - at give luftfartsselskabet retten til at beflyve ruten fra den 16.9.2002.

2. **Følgende gives i udbud:** Ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Lille-Lesquin fra den 16.9.2002 i henhold til forpligtelse til offentlig tjeneste som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 24 af 28 januar 2000.
3. **Følgende kan byde:** Alle EF-luftfartsselskaber, som har en gyldig tilladelse udstedt af en medlemsstat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber.
4. **Udbudsprocedure:** Udbuddet sker i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), e), f), g), h) og i), i forordning (EØF) nr. 2408/92.
5. **Udbudsdokumenter:** Samtlige udbudsdokumenter, herunder bestemmelserne om udbud og om offentlig tjeneste samt det tekniske bilag (ordlyden af forpligtelse til offentlig tjeneste, som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*) kan rekvireres gratis hos:

Chambre de Commerce et d'Industrie Saint-Étienne et Montbrison, Direction Administrative et Financière, 57, cours Fauriel, F-42024 Saint-Étienne Cedex 2. Telefon: 04 77 43 04 42. Fax: 04 77 43 04 14

(Der kan om ønsket fås et gratis oplysningsblad om lufthavnen Saint-Étienne-Bouthéon og om den demografiske og socioøkonomiske situation for oplandet omkring lufthavnen ved henvendelse til den ovennævnte tjeneste).

6. **Kompensation:** Kompensationssummen for beflyvningen skal klart fremgå af de indgivne bud for en periode på tre år at regne fra driftens begyndelse (opgjort på årsbasis). Det nøjagtige kompensationsbeløb fastsættes hvert år med tilbagevirkende kraft på grundlag af de faktiske omkostninger og indtægter i forbindelse med driften, men kan ikke overstige det beløb, der er anført i budet. Dette maksimumsbeløb kan kun revideres, hvis der sker uforudsete ændringer af driftsbetingelserne.

De årlige udbetalinger sker i form af acontobeløb og et udligningsbeløb. Udligningsbeløbet udbetales først, når luftfartsselskabets regnskaber for ruten er blevet godkendt, og man har konstateret, at beflyvningen af ruten har fundet sted i henhold til pkt. 8 nedenfor.

Hvis kontrakten ophæves, før den normalt udløber, træder bestemmelserne i pkt. 8 hurtigst muligt i kraft, således at luftfartsselskabet kan få udbetalt resten af den kompensation, det har ret til, idet det i afsnit 1 angivne maksimumsbeløb eventuelt reduceres i forhold til driftens reelle varighed.

7. **Kontraktens varighed:** Kontrakten (aftale om forsyningspligt) gælder for tre år fra datoen for driftens påbegyndelse, jf. pkt. 2 ovenfor.
8. **Kontrol med luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber:** Luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber gennemgås mindst en gang om året sammen med luftfartsselskabet.

9. **Opsigelse af kontrakten og opsigelsesvarsel:** Kontrakten kan opsiges af parterne, før den normalt udløber, med seks måneders varsel. Hvis et luftfartsselskab misligholder forpligtelsen til offentlig tjeneste, anses det for at have opsagt kontrakten uden varsel, hvis det ikke senest en måned efter at være blevet opfordret hertil har genoptaget beflyvningen i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste.
10. **Sanktioner:** Hvis luftfartsselskabet ikke overholder opsigelsesfristen i punkt 9, skal det enten betale en bod på maksimalt 7 622,45 EUR i henhold til civilluftfartskodeksens artikel R.330-20, eller en bod, som beregnes ud fra antallet af manglende måneder og det faktiske underskud på ruten det pågældende år. Dog kan boden ikke udgøre mere end det maksimale kompensationsbeløb i pkt. 6.
- Såfremt den manglende opfyldelse af forsyningspligten er af alvorlig karakter, kan kontrakten ophæves med den begrundelse, at luftfartsselskabet ikke har overholdt opsigelsesvarslet.
- Såfremt den manglende opfyldelse af forsyningspligten er af mindre alvorlig karakter, vil det maksimale kompensationsbeløb i punkt 6 blive reduceret, uden at dette tilsidesætter bestemmelserne i civilluftfartskodeksens artikel R.330-20. Ved beregningen af det reducerede kompensationsbeløb tages der højde for antallet af aflyste flyvninger, der skyldes luftfartsselskabet, antallet af flyvninger med mindre kapacitet end krævet, antallet af flyvninger uden de påkrævede mellemlandinger, samt antallet af flyvninger med manglende overholdelse af opholdstiden på bestemmelsesstedet, de fastlagte billetpriser eller det fastsatte reservationssystem.
11. **Indsendelse af bud:** Buddene sendes som anbefalet brev, hvorfor modtageren skal kvittere, idet poststemplets dato er afgørende, eller de kan afleveres personligt mod kvittering senest seks uger efter datoen for offentliggørelse af dette udbud i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, inden kl. 17.00 (lokal tid) på følgende adresse:
- Chambre de Commerce et d'Industrie Saint-Étienne et Montbrison, Direction Administrative et Financière, 57, cours Fauriel, F-42024 Saint-Étienne Cedex 2. Tel.: 04 77 43 04 42. Fax: 04 77 43 04 14.
12. **Udbuddets gyldighed:** Gyldigheden af dette bud er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra d), første punktum i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 underkastet den betingelse, at intet luftfartsselskab før den 16.8.2002 har forelagt et program for at beflyve den pågældende rute fra og med den 16.9.2002 i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste uden at modtage nogen form for økonomisk kompensation.

Ruteflyvning

I henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver Frankrig følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Nantes-Atlantique

(2002/C 132/13)

(EØS-relevant tekst)

1. **Indledning:** I medfør af bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet, har Frankrig besluttet at indføre forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Nantes-Atlantique. De nærmere bestemmelser for denne forsyningspligt er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 30 af 2. februar 2000.

Hvis der den 16.8.2002 ikke er noget luftfartsselskab, der har påbegyndt eller er i færd med at påbegynde ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Nantes-Atlantique i henhold til forpligtelsen til offentlig tjeneste og uden at anmode om økonomisk kompensation, har Frankrig i medfør af proceduren i artikel 4, stk. 1, litra d), i ovennævnte forordning besluttet at begrænse adgangen til et enkelt luftfartsselskab for ruten og - efter udbud - at give luftfartsselskabet retten til at beflyve ruten fra den 16.9.2002.

2. **Følgende gives i udbud:** Ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Nantes-Atlantique fra den 16.9.2002 i henhold til forpligtelse til offentlig tjeneste som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 30 af 2. februar 2002.
3. **Følgende kan byde:** Alle EF-luftfartsselskaber, som har en gyldig tilladelse udstedt af en medlemsstat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23. juli 1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber.
4. **Udbudsprocedure:** Udbuddet sker i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), e), f), g), h) og i), i forordning (EØF) nr. 2408/92.
5. **Udbudsdokumenter:** Samtlige udbudsdokumenter, herunder bestemmelserne om udbud og om offentlig tjeneste samt det tekniske bilag (ordlyden af forpligtelse til offentlig tjeneste, som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*) kan rekvireres gratis hos:

Chambre de Commerce et d'Industrie Saint-Étienne et Montbrison, Direction Administrative et Financière, 57, cours Fauriel, F-42024 Saint-Étienne Cedex 2. Tel.: 04 77 43 04 42. Fax: 04 77 43 04 14.

(Der kan om ønsket fås et gratis oplysningsblad om luftfartsselskabernes situation og om den demografiske og socioøkonomiske situation for oplandet omkring luftfartsselskabernes ved henvendelse til den ovennævnte tjeneste).

6. **Kompensation:** Kompensationssummen for beflyvningen skal klart fremgå af de indgivne bud for en periode på tre år at regne fra driftens begyndelse (opgjort på årsbasis). Det nøjagtige kompensationsbeløb fastsættes hvert år med tilbagevirkende kraft på grundlag af de faktiske omkostninger og indtægter i forbindelse med driften, men kan ikke overstige det beløb, der er anført i budet. Dette maksimumsbeløb kan kun revideres, hvis der sker uforudsete ændringer af driftsbetingelserne.

De årlige udbetalinger sker i form af acontobeløb og et udligningsbeløb. Udligningsbeløbet udbetales først, når luftfartsselskabets regnskaber for ruten er blevet godkendt, og man har konstateret, at beflyvningen af ruten har fundet sted i henhold til pkt. 8 nedenfor.

Hvis kontrakten ophæves, før den normalt udløber, træder bestemmelserne i pkt. 8 hurtigst muligt i kraft, således at luftfartsselskabet kan få udbetalt resten af den kompensation, det har ret til, idet det i afsnit 1 angivne maksimumsbeløb eventuelt reduceres i forhold til driftens reelle varighed.

7. **Kontraktens varighed:** Kontrakten (aftale om forsyningspligt) gælder for tre år fra datoen for driftens påbegyndelse, jf. pkt. 2 ovenfor.
8. **Kontrol med luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber:** Luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber gennemgås mindst en gang om året sammen med luftfartsselskabet.

9. **Opsigelse af kontrakten og opsigelsesvarsel:** Kontrakten kan opsiges af parterne, før den normalt udløber, med seks måneders varsel. Hvis et luftfartsselskab misligholder forpligtelsen til offentlig tjeneste, anses det for at have opsagt kontrakten uden varsel, hvis det ikke senest en måned efter at være blevet opfordret hertil har genoptaget beflyvningen i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste.
10. **Sanktioner:** Hvis luftfartsselskabet ikke overholder opsigelsesfristen i punkt 9, skal det enten betale en bod på maksimalt 7 622,45 EUR i henhold til civilflugtskodeksens artikel R.330-20, eller en bod, som beregnes ud fra antallet af manglende måneder og det faktiske underskud på ruten det pågældende år. Dog kan boden ikke udgøre mere end det maksimale kompensationsbeløb i pkt. 6.
- Såfremt den manglende opfyldelse af forsyningspligten er af alvorlig karakter, kan kontrakten ophæves med den begrundelse, at luftfartsselskabet ikke har overholdt opsigelsesvarslet.
- Såfremt den manglende opfyldelse af forsyningspligten er af mindre alvorlig karakter, vil det maksimale kompensationsbeløb i punkt 6 blive reduceret, uden at dette tilsidesætter civilflugtskodeksens artikel R.330-20. Ved beregningen af det reducerede kompensationsbeløb tages der højde for antallet af aflyste flyvninger, der skyldes luftfartsselskabet, antallet af flyvninger med mindre kapacitet end krævet, antallet af flyvninger uden de påkrævede mellem-landinger, samt antallet af flyvninger med manglende overholdelse af opholdstiden på bestemmelsesstedet, de fastlagte billetpriser eller det fastsatte reservationssystem.
11. **Indsendelse af bud:** Buddene sendes som anbefalet brev, hvorfor modtageren skal kvittere, idet poststemplets dato er afgørende, eller de kan afleveres personligt mod kvittering senest seks uger efter datoen for offentliggørelse af dette udbud i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, inden kl. 17.00 (lokal tid) på følgende adresse:
- Chambre de Commerce et d'Industrie Saint-Étienne et Montbrison, Direction Administrative et Financière, 57, cours Fauriel, F-42024 Saint-Étienne Cedex 2. Tel.: 04 77 43 04 42. Fax: 04 77 43 04 14.
12. **Udbuddets gyldighed:** Gyldigheden af dette bud er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra d), første punktum i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 underkastet den betingelse, at intet luftfartsselskab før den 16.8.2002 har forelagt et program for at beflyve den pågældende rute fra og med den 16.9.2002 i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste uden at modtage nogen form for økonomisk kompensation.
-

Ruteflyvning

I henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 giver Frankrig følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Toulouse-Blagnac

(2002/C 132/14)

(EØS-relevant tekst)

1. **Indledning:** I medfør af bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet, har Frankrig besluttet at indføre forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Toulouse-Blagnac. De nærmere bestemmelser for denne forsyningspligt er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 24 af 28. januar 2000.

Hvis der den 16.8.2002 ikke er noget luftfartsselskab, der har påbegyndt eller er i færd med at påbegynde ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Toulouse-Blagnac i henhold til forpligtelsen til offentlig tjeneste og uden at anmode om økonomisk kompensation, har Frankrig i medfør af proceduren i artikel 4, stk. 1, litra d), i ovennævnte forordning besluttet at begrænse adgangen til et enkelt luftfartsselskab for ruten og - efter udbud - at give luftfartsselskabet retten til at beflyve ruten fra den 16.9.2002.

2. **Følgende gives i udbud:** Ruteflyvning mellem Saint-Étienne-Bouthéon og Toulouse-Blagnac fra den 16.9.2002 i henhold til forpligtelse til offentlig tjeneste som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 24 af 28. januar 2000.
3. **Følgende kan byde:** Alle EF-luftfartsselskaber, som har en gyldig tilladelse udstedt af en medlemsstat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23.7.1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber.
4. **Udbudsprocedure:** Udbuddet sker i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), e), f), g), h) og i), i forordning (EØF) nr. 2408/92.
5. **Udbudsdokumenter:** Samtlige udbudsdokumenter, herunder bestemmelserne om udbud og om offentlig tjeneste samt det tekniske bilag (ordlyden af forpligtelse til offentlig tjeneste, som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*) kan rekvireres gratis hos:

Chambre de Commerce et d'Industrie Saint-Étienne et Montbrison, Direction Administrative et Financière, 57, cours Fauriel, F-42024 Saint-Étienne Cedex 2. Tlf.: 04 77 43 04 42. Fax: 04 77 43 04 14.

(Der kan om ønsket fås et gratis oplysningsblad om lufthavnen Saint-Étienne-Bouthéon og om den demografiske og socioøkonomiske situation for oplandet omkring lufthavnen ved henvendelse til den ovennævnte tjeneste).

6. **Kompensation:** Kompensationssummen for beflyvningen skal klart fremgå af de indgivne bud for en periode på tre år at regne fra driftens begyndelse (opgjort på årsbasis). Det nøjagtige kompensationsbeløb fastsættes hvert år med tilbagevirkende kraft på grundlag af de faktiske omkostninger og indtægter i forbindelse med driften, men kan ikke overstige det beløb, der er anført i budet. Dette maksimumsbeløb kan kun revideres, hvis der sker uforudsete ændringer af driftsbetingelserne.

De årlige udbetalinger sker i form af acontobeløb og et udligningsbeløb. Udligningsbeløbet udbetales først, når luftfartsselskabets regnskaber for ruten er blevet godkendt, og man har konstateret, at beflyvningen af ruten har fundet sted i henhold til pkt. 8 nedenfor.

Hvis kontrakten ophæves, før den normalt udløber, træder bestemmelserne i pkt. 8 hurtigst muligt i kraft, således at luftfartsselskabet kan få udbetalt resten af den kompensation, det har ret til, idet det i afsnit 1 angivne maksimumsbeløb eventuelt reduceres i forhold til driftens reelle varighed.

7. **Kontraktens varighed:** Kontrakten (aftale om forsyningspligt) gælder for tre år fra datoen for driftens påbegyndelse, jf. pkt. 2 ovenfor.
8. **Kontrol med luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber:** Luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber gennemgås mindst en gang om året sammen med luftfartsselskabet.

9. **Opsigelse af kontrakten og opsigelsesvarsel:** Kontrakten kan opsiges af parterne, før den normalt udløber, med seks måneders varsel. Hvis et luftfartsselskab misligholder forpligtelsen til offentlig tjeneste, anses det for at have opsagt kontrakten uden varsel, hvis det ikke senest en måned efter at være blevet opfordret hertil har genoptaget beflyvningen i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste.
10. **Sanktioner:** Hvis luftfartsselskabet ikke overholder opsigelsesfristen i punkt 9, skal det enten betale en bod på maksimalt 7 622,45 EUR i henhold til civilluftfartskodeksens artikel R.330-20, eller en bod, som beregnes ud fra antallet af manglende måneder og det faktiske underskud på ruten det pågældende år. Dog kan boden ikke udgøre mere end det maksimale kompensationsbeløb i pkt. 6.
- Såfremt den manglende opfyldelse af forsyningspligten er af alvorlig karakter, kan kontrakten ophæves med den begrundelse, at luftfartsselskabet ikke har overholdt opsigelsesvarslet.
- Såfremt den manglende opfyldelse af forsyningspligten er af mindre alvorlig karakter, vil det maksimale kompensationsbeløb i punkt 6 blive reduceret, uden at dette tilsidesætter bestemmelserne i civilluftfartskodeksens artikel R.330-20. Ved beregningen af det reducerede kompensationsbeløb tages der højde for antallet af aflyste flyvninger, der skyldes luftfartsselskabet, antallet af flyvninger med mindre kapacitet end krævet, antallet af flyvninger uden de påkrævede mellemlandinge, samt antallet af flyvninger med manglende overholdelse af opholdstiden på bestemmelsesstedet, de fastlagte billetpriser eller det fastsatte reservationssystem.
11. **Indsendelse af bud:** Buddene sendes som anbefalet brev, hvorfor modtageren skal kvittere, idet poststemplets dato er afgørende, eller de kan afleveres personligt mod kvittering senest seks uger efter datoen for offentliggørelse af dette udbud i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, inden kl. 17.00 (lokal tid) på følgende adresse: Chambre de Commerce et d'Industrie Saint-Étienne et Montbrison, Direction Administrative et Financière, 57, cours Fauriel, F-42024 Saint-Étienne Cedex 2. Tel.: 04 77 43 04 42. Fax: 04 77 43 04 14.
12. **Udbuddets gyldighed:** Gyldigheden af dette bud er i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra d), første punktum i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 underkastet den betingelse, at intet luftfartsselskab før den 16.8.2002 har forelagt et program for at beflyve den pågældende rute fra og med den 16.9.2002 i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste uden at modtage nogen form for økonomisk kompensation.